

[Ministeren for offentlige Arbejder.]
lagt. At Antallet af nedlagte Fragtomnibusruter er blevet større, ligger i, at saavel Statsbanerne som Privatbanerne har etableret Udbringelse og Afhentning af Gods i større Omfang end tidligere; derved lettes Godstransporten for Befolkningen, og derved overflødiggøres en Del af de Fragtmandsruter, som her foreslaas nedlagt, i alt 146 Stykker. Men Udvalget er endnu ikke færdigt med sit Arbejde, og det er derfor kun højst mangelfulde Oplysninger, jeg kan give her.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt troede, at Loven om Motorskatten havde en uheldig Bestemmelse i dens Krav om, at Sognekommunerne skal anvende de Penge, de faar, i væsentlig Grad til Tromling og andre lignende Arbejdsmetoder. I Henhold til Motorafgiftslovens § 9 skal de kommunale Myndigheder anvende Halvdelen af Motorafgiften til Kørebanernes Forstærkning med Brolægning, Chaussé-brolægning, Arbejder med Asfalt eller Tjærepræparater eller andre lignende Bindemidler o. s. v. Men Sognekommunerne har i Modsætning til andre kommunale Myndigheder faaet Tilladelse til at medregne Udgifter til Forstærkning af Vejbaner med tromlet Dæklag til den Halvdel af Motorafgiften, for hvis Anvendelse der er foreskrevet den ovennævnte særlige Anvendelse. Det er altsaa kun en Indrømmelse, der er gjort til Sognekommunerne, og de har ikke nogen absolut Pligt til at anvende disse Beløb til Tromling; men at det er en god Anvendelse, derom tvivler jeg for mit Vedkommende ikke. I øvrigt fandtes denne Bestemmelse ikke i det oprindelige Forslag, saa vi kan ikke fra Ministeriets Side prale af, at vi har sat det ind i Loven, men Bestemmelsen er sat ind under Behandlingen her i Folketinget.

Det ærede Medlem Fru Elna Munch omtalte, at der burde gøres noget til Hindring af de Automobilulykker, der finder Sted særlig ved de ubevogtede Overkørsler. Dette Spørgsmaal er under Overvejelse i Ministeriet, og der er Sandsynlighed for, at der kan forelægges et Lovforslag endnu i denne Samling om dette her i dette høje Ting.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt talte om Statsbanernes Bombelysning og mente, at der burde være ensartet Afmærkning af Statsbanernes Bombelysning. En saadan er vedtaget, og da netop saaledes, at der rent borsset fra nogle meget store og stærkt befærdede Overkørsler i Køben-

havn og enkelte andre Byer, hvor Overkørslerne kræver større Foranstaltninger, overalt vil blive anbragt en saakaldt Trelyslygte, som, naar Overkørselen er spærret, vil vise 3 røde Lys mod de vejfarende. Denne Trelyslygte er allerede anbragt ved et betydeligt Antal Overkørsler og vil efterhaanden blive gennemført saaledes, at den ældre Form for Afmærkning, henholdsvis et hvidt Lys eller et rødt Lys, helt vil forsvinde.

De ærede Medlemmer Hr. Mads Larsen og Hr. Carlsen-Skiødt har været inde paa Spørgsmaalet om, hvorvidt stationære Motorer skulde være fri for Benzinafgift. Jeg kan her henholde mig til, hvad jeg udtalte i Fjor ved første Bøhandling af Finansloven for 1928—29, og jeg kan sige, at jeg fremdeles nærer den allerstørste Betænkelighed ved en Ændring i Loven af Frygt for, at hele Kontrolsystemet skal bryde sammen. Jeg kan tilføje, at denne Ængstelse næres i lige saa høj Grad af Tolldepartementet. Men i øvrigt skal Loven om Afgift af Motorkøjer forelægges Rigsdagen til Revision inden Udgangen af 1930, og da kan der blive Lejlighed til at drøfte dette Spørgsmaal. Men efter hvad der foreligger, er det min Opfattelse, at skal man ændre væsentligt ved det nuværende Grundlag, maa man gaa over til en anden Afgiftsberegning end paa Grundlag af Benzinen; thi ellers vil man ikke faa de Beløb ind, som er nødvendige for, at Kommunerne kan dække de Merudgifter til Vejene, som Automobilkørselen har paaført dem.

Det ærede Medlem Hr. Andreasen har ønsket, at der skulde tages fat paa Gennemførelsen af den saakaldte Køgevej, Kystvejen fra København til Køge, og at Staten skulde tage sig deraf. Jeg maa tage Afstand herfra. Det maa efter min Opfattelse blive en kommunal Opgave, og Forholdet er da ogsaa det, at hvis Kommunerne bliver enige derom, kan de i Henhold til Byplanloven faa de Arealer servitutbehæftede, eventuelt eksproprierede, som er nødvendige til at gennemføre en Vej af den Bredde, som anses for nødvendig. Hvis et større Flertal af Kommuner skulde ønske Vejen gennemført, og de ikke kan faa alle Kommunerne med, vil der naturligvis kunne blive Tale om at gennemføre en Ekspropriationslov i den Anledning, og det Spørgsmaal kan tages op til Overvejelse. Men selve Vejens Bygning kan ikke være nogen Statsopgave; lige saa lidt her som i andre Egne af Landet; det maa jeg tage Afstand fra,